

ବ୍ୟାକ୍‌ରେଖା

ନିନା ଓ ନିମ୍ନମୁଖ

ଯା ଦରଦସ୍ତ ବ୍ୟାକ୍

بِطْ در در بزرگ

ویسننس توست

تصویرگر: سارا سانچس

مترجم: مریم مصلی

پروفسور روگندورف:

آئوگوستوس روگندورف بدنجنس دانشمند دیوانه‌ی تمام عیاری است. نابغه و لاغر مردنی و کمی دست و پاچلتی است. اگر این قدر روی نیم وسوس نداشت، دردسرساز نمی‌شد.

مورتی:

کوچک و ترسوست و نسبتاً زیاد واق واق می‌کند. مورتی حیوان خانگی نیناست. همه چیز برای او به خوبی پیش می‌رفت تا اینکه نیم وارد صحنه شد. این سگ و خرگوش چندان با هم نمی‌سازند... آیا این موضوع مشکل‌ساز خواهد شد؟

آنخلس:

آنخلس، مادر نینا، ستون خانواده است، تنها کسی که می‌تواند اوضاع را تا حدودی سروسامان بدهد. شاد و خوش برخورد و بسیار صبور است، اما مثل هر مادری، بهتر است عصبانی نشود...

استف:

خواهر بزرگ و خوش پوش نیناست. چشمش فقط مجله‌های امروزی و اخبار پُرهاها را دنبال می‌کند. گاهی نینا خواهرش را درک نمی‌کند، اما توجه کنید! استف بلد است گوش بدده و توصیه‌های خوب بکند.

نیم:

یک خرگوش صورتی و غول پیکر؟ نه. فقط این نیست. نیم دیوانه‌ترین و باحال‌ترین دوست نامرئی‌ای است که وجود دارد.

با او هر اتفاقی ممکن است بیفتد و در آن صورت، مطمئناً سر و ته قضیه را با یک قوه‌مهه هم می‌آورد!

قوه‌ی تخیلت آن قدر قوی هست که ببینی اش؟

نینا:

این نیناست، شخصیت اصلی داستان. آرزو دارد خبرنگار مهمی بشود. یک دوست نامرئی؟ نه. این توی برنامه‌اش نبود، اما... نینا باهوش و شجاع و مصمم است، اگرچه با بودن نیم در کنارش، باید خنديدين را هم باد بگیرد!

دنی:

بهترین دوست نیناست. و معروف‌ترینشان، چون پدر و مادرش هنرپیشه‌های خیلی مشهور و ثروتمندی هستند. اما این برای دنی اهمیت زیادی ندارد. موضوع مورد علاقه‌اش فناوری‌های جدید و جاسوسی است. بله. همین طور است: دنی جوان‌ترین جاسوس دنیاست.

«این یکی از فرق‌های زیادیه که بین من و تو
وجود داره، می‌فهمی؟»

«نمی‌دونم واقعاً برای چی باید بری. کی مجبورت می‌کنه؟»
نینا چشم‌هایش را کمی نامیدانه چرخاند.
همان طور که کیفیش را آماده می‌کرد، گفت: «مدرسه است
نیم. باید رفت. نمی‌شه روز اول الکی غیبت کرد.»
خرگوش جوابش را داد: «قشنگ‌خانم، حرف تودهن من ندار.
من به یک چیز دیگه‌ای فکر می‌کنم.»
بله، بله. خرگوش! نیم خرگوش بود. تازه‌آن‌هم صورتی و غولپیکر.
واز خوش‌شانسی نینا، نامرئی هم بود.
نینا با لحنی که به نظرش نسبتاً کنایه‌آمیز می‌آمد، به او جواب
داد، هرچند هیچ وقت مطمئن نبود نیم این مفهوم کنایه‌آمیز را
خوب فهمیده باشد: «این یکی از فرق‌های زیادیه که بین من و
تو وجود داره، می‌فهمی؟»
نیم دقیقاً نامرئی نبود، بلکه دوستی نامرئی بود و این یعنی برای
دیدنش تخیل زیادی لازم بود. گاهی نینا فکر می‌کرد که او را
زیادی خوب و واضح می‌بیند...
«نگو که دوست نداری بیشتر بمونی خونه و بازی کنی.»

«نمی‌تونم نیم! چه جوری باید بهت بگم؟»
خرگوش که ناگهان غمگین شده بود، ناله کرد: «اووه!»
نینا نزدیک شد و همان‌طور که موهای خیلی نرم و صورتی نیم
را نوازش می‌کرد، ازش پرسید: «چت شده؟ این قدر اذیت
می‌شی تنها بمونی؟»

خرگوش آب دهانش را قورت داد و از میان موهایش
یک بُریده روزنامه آورد بیرون: «مسئله این نیست، چیزه...
می‌ترسم...»

نینا که آرزویش روزنامه نگارشدن بود، شروع کرد به گله کردن:
«باز دوباره مجموعه‌ی خبرهای من رو زیرورو کردی؟»
کمتر چیزی به اندازه‌ی مجموعه‌ی بُریده روزنامه‌هایش از
لئو فان هوتن، گزارشگر محبوبش، برایش اهمیت داشت.
نیم حرفش را قطع کرد: «بخون..»
مقاله این‌طور شروع می‌شد:

هیج اثری از روگندورف نیست

پس از سه ماه جست‌وجو، پلیس هنوز اقامتگاه
آتوگوستوس روگندورف دانشمند را پیدا نکرده است. او
تنها کسی است که متهم به گروگان‌گیری تمام سگ‌های
 محله و عامل فرو ریختن یک خانه است. افسر پلیس اظهار
داشت: «احتمال دارد از کشور گریخته باشد.»

نینا از پنجه خم شد و جواب داد: «الان می‌آم!» و بعد چرخید سمت خرگوش: «خب نیم، من می‌رم. هیچی رو نشکن و خیلی مورتی رو اذیت نکن. باشه؟» نیم گله کرد: «من که بچه‌ی پنج ساله نیستم!» اما دوستش دیگر از اتاق رفته بود بیرون و راه افتاده بود به طرف مدرسه...

نینا شگفت‌زده گفت: «پس برای این بود!» داستانش کمی مفصل است. خلاصه‌اش این است که روگندورف، دانشمند دیوانه‌ای بود که روی نیم حساسیت خاصی داشت و هیچ‌کس نمی‌دانست کجا رفته و خرگوش دلایل زیادی داشت برای اینکه کمی نگران باشد.

نینا آرامش کرد: «نگران نباش! نمی‌بینی چی می‌گن؟ اگه پیداش نیست، به خاطر اینه که احتمالاً خیلی خیلی دوره..» «لابد...»

نیم متوجه شد که نینا در آرام نشان‌دادن خودش زیاده‌روی می‌کند تا حرف بیشتری درباره‌ی این موضوع نزند و روی کارهای خودش تمرکز کند.

نینا اصرار کرد: «تازه، آن قدرها هم تنها نیستی. مورتی هست.» خرگوش از گوشه‌ی چشم به باعچه نگاه کرد. مورتی، سگ خانواده، مثل حباب پشماليوي بود که تقریباً هم قد گیاهان باعچه بود.

با تردید گفت: «از جونورها خوشم نمی‌آد.»
بوق! بوقوق!

از خیابان صدای بوق آمد و پشت‌سرش صدای بی‌صبرانه‌ی آنخلس، مادر نینا: «نینا، ما داریم می‌ریم.» استف، خواهر بزرگ نینا، روی صندلی عقب آدامس می‌جوید.

عجیب‌که آدمیزاد
کتاب‌هاش رو نمی‌خورد!

هوپا. ناشر کتاب‌های خوردنی